

Trúbenia časť III. – Zánik armády kobyliiek

„Jedno beda pominulo a hl'a, za týmto príjde ešte dvoje beda.“ (Zj 9,12)

Sužovanie Byzancie, ktoré vyvrcholilo jej zánikom, trvalo podľa predchádzajúceho proroctva 5 mesiacov. Pre západnú Európu to bol čas milosti, ktorý nevyužila. Dôsledky jej hriechu sa šírili ďalej a prišla na rad druhá fáza dvojitého beda. Osmanskí Turci vtrhli na Balkán a získali územie dovtedy patriace výlučne kresťanským štátom.

„A šiesty anjel zatrúbil, a počul som jeden hlas zo štyroch rohov zlatého oltára, ktorý stál pred Bohom, ktorý to hlas hovoril šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž tých štyroch anjelov, poviazaných pri veľkej rieke Eufrate. A boli rozviazaní štyria anjeli, ktorí boli prihotovení na hodinu a na deň a na mesiac a na rok, aby pobili tretinu ľudí. A počet vojsk tej jazdy bol dve myriady myriád. Počul som ich počet. A tak som videl kone vo videní aj tých, ktorí sedeli na nich, ktorí mali ohnivé panciere a hyacintové a sivoé. A hlavy koní boli jako hlavy ľvov, a z ich úst vychádzal oheň, dym a síra. Od toho trojeho bola pobitá tretina ľudí, od ohňa, dymu a od síry, ktoré vychádzaly z ich úst. Lebo moc koní je v ich ústach a ich chvostoch, lebo ich chvosty sú podobné hadom a majú hlavy a nimi škodia.“ (Zj 9,13-19)

Ján zachytáva nebeskú scénu anjela stojaceho pred Božím trónom. Význam posolstva spočíva v tom, že všetko na zemi je riadené a kontrolované zhora spred Božieho trónu. I preto žalmista zachytáva Boží výsmech nad márnymi plánmi pozemských kráľov a kniežat:

„Kráľovia zeme sa postavujú, a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinovi a proti jeho pomazanému a hovoria: Roztrhajme ich sväzky a zahod'me od seba ich povrazy. Ale ten, ktorý prebýva v nebesiach, smeje sa; Pán sa im vysmieva.“ (Žalm 2,2-4)

Poviazaní anjeli 9. kapitoly predstavujú démonské sily. K ich stotožneniu s historickými postavami nám pomôže zmienka o rieke Eufrates. V jej blízkosti sa nachádzali 4 seldžuckí sultáni, ktorých zjednotením sa položil základ na vznik Osmanskej ríše.

Pozrime sa bližšie na prorocký čas ktorý im bol daný k pustošeniu: *„na hodinu a na deň a na mesiac a na rok.“* V predchádzajúcich výkladoch sme si už vpravili o prorockom počítaní času podľa Biblie, podľa ktorého prorocký deň predstavuje jeden historický rok. V takom prípade:

- 1 prorocký rok t. j. 360 prorockých dní predstavuje 360 historických rokov;
- 1 prorocký mesiac t. j. 30 prorockých dní predstavuje 30 hist. rokov;
- 1 prorocký deň predstavuje 1 hist. rok;
- 1 prorocká hodina predstavuje 15 hist. dní.

Dostávame sa tak k číslu 391 rokov a 15 dní. Keďže 5. a 6. trúbenie sú vzájomne zviazané (obsahom i rovnakými termínmi), budeme počítat' od r. 27.7.1299¹ z piateho trúbenia. K tomuto roku pripočítame 150 rokov z prvej časti proroctva a 391 rokov a 15 dní z druhej časti proroctva. Dostávame sa k dátumu 11. august 1840. Čo sa odohralo v tomto roku a aký dopad malo toto proroctvo na prebudenecké hnutie v Severnej Amerike v 19 stor.? Postrehli vôbec kresťania jeho naplnenie?

„V roku 1840 vzbudilo záujem širokej verejnosti ďalšie podivuhodné naplnenie proroctva. O dva roky skôr uverejnil Josiah Litch, jeden z hlavných kazateľov druhého príchodu Ježiša Krista, výklad deviatej kapitoly knihy Zjavenia a predpovedal v ňom pád Osmanskej ríše. Podľa jeho výpočtov mala byť táto mocnosť porazená *„v roku 1840, niekedy v auguste“*. Len niekoľko dní pred uvedeným dátumom napísal: *„Ak vychádzame z toho, že prvé obdobie 150 rokov sa skončilo presne vtedy, keď nastúpil na trón so súhlasom Turkov Konštantín XI., a obdobie 391 rokov a 15 dní sa začalo po skončení prvého obdobia, potom sa prorocké obdo-*

¹ Pre podrobnejší výklad viď predchádzajúcu prednášku.

bie skončí 11. augusta 1840, keď sa rozpadne Osmanská ríša, s hlavným mestom Konštantinopolom. Verím, že sa to stane.“ (Josiah Litch v časopise Signs of the Times z 1. augusta 1840)
V presne určenom čase prijalo Turecko prostredníctvom svojich vyslancov ochranu spojenec-
kých veľmocí Európy a tým sa podrobilo kresťanským národom. Táto udalosť presne naplnila
predpoveď. Keď sa správa rozšírila v Amerike, mnohých to presvedčilo o tom, že zásady,
vypracované Millerom a jeho spolupracovníkmi pri výklade biblických proroctiev, sú správne
a presné. Adventné hnutie dostalo nový impulz.” (Veľký spor vekov, Americký reformátor)

***„A ostatní ľudia, ktorí neboli pobití ranami, ani neurobili pokánia zo skutkov svojich rúk,
aby sa neklaňali démonom a modlám, zlatým a strieborným, medeným a kamenným a dre-
veným, ktoré nemôžu ani vidieť ani počuť ani chodiť; ani neurobili pokánia zo svojich
vrážd ani zo svojich čarov ani zo svojho smilstva ani zo svojich krádeží.“*** (Zj 9,20-21)

Z týchto slov jasne vidíme, že úlohou tohto súženia bolo pokánie. Už v starozákonných
textoch sa stretávame s rovnakým Božím konaním, kedy Boh priamo nezosiela smrť či
pustošenie, ale dovoľoval, aby prišlo ako dôsledok hriechu. Boh tieto dôsledky môže zadržať,
v tomto prípade zviazať anjelov ale len pod podmienkou, že človek opustí hriech.